

РЕШЕНИЕ

№ 24730

гр. София, 18.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 01.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **123** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България. Образувано е по жалба на А. S. N., гражданин на С. К. и Н., роден на 7.10.1995 г. срещу отказ за влизане в страната № 0125924021977 от 12.11.2024 г., издаден от контролиращ служител на ГКПП Капитан А., Главна дирекция „Гранична полиция“.

Жалбоподателят твърди, че оспореният отказ е с неясни мотиви. В него е посочено, че е на основание чл. 10, ал. 1, т. 19 ЗЧРБ – жалбоподателят е лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система, без да е конкретизирано коя от няколкото предвидени в тази норма хипотези се има предвид. Административният орган не е посочил от къде е подаден този сигнал, нито във връзка с кои действия е това, съгласно Регламент 2018/1860 и чл. 3, т. 5 от Директива 2008/115/ЕО.

Ответникът – Контролиращ служител на ГКПП Капитан А., моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че отказът е законосъобразен доколкото е издаден в стандартизирана писмена форма. Г. служител е извършил проверка на втора линия, в изпълнение на чл. 8, т. 2, вр. т. 2, б. б/ от Регламент 2016/399, като е констатирал, че има съвпадение по имена, дата на раждане и фотография на гражданин на И., по отношение на който е наложена административна мярка по ЗЧРБ с причина за издирване чл. 3 от Регламент 2018/1860. Въвеждането в системата е от Германия, като мотивите за това са ирелевантни доколкото граничният служител действа при условията на обвързана компетентност и съгласно чл. 31 от Инструкция 8121з-1492/4.11.2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, като са длъжни в случаите когато се установи неизпълнение на

условията за влизане или забрана за влизане, служителите са длъжни да съставят „Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната“.

Едно от условията съгласно чл. 6, § 1, б. г/ от Кодекса на шенгенските граници е да не са регистрирани в Ш. информационна система /ШИС/, като лица, за които има сигнал за отказ за влизане. По смисъла на чл. 2, т. 7 от този Кодекс такова лице е всеки гражданин на трета страна, който е регистриран в ШИС, в съответствие със и за целите, установени в чл. 24 и 26 от Регламент 1987/2006 г. В този смисъл е и чл. 10, т. 19 ЗЧРБ – отказва се влизане в страната на чужденец когато е лице, за което е подаден сигнал в ШИС.

Оспореният отказ отговаря на изискването за форма. Той е в достатъчна степен мотивиран.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган- Контролиращ служител в ГД “Гранична полиция“, ГКПП „Капитан А.“, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, както и видно от заповед № 2470/28.8.2017 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“, в рамките на предоставените му правомощия.

Оспореният отказ отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като е издаден в писмена форма, по образец съгласно утвърден Единен стандартен формуляр.

По отношение формата на постановления отказ са предвидени специфични изисквания и в ППЗЧРБ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва Единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). Тази норма определя както компетентността на органа за издаване на акта, така и формата на издаването му.

Съгласно същата разпоредба, компетентни да издават откази за влизане в страната са органите за граничен контрол, а формата за издаване на акта е писмена - Единен стандартен формуляр.

Аналогична е и разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 81213-813 от 09.07.2015г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицай съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че оспореният отказ отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като е издаден в писмена форма, съдържа реквизитите на Единен стандартен формуляр, съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 81213-813 от 09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, правни и фактически основания за издаването му и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

С оглед характера на производството, въз основа на който е издаден оспореният отказ за влизане в страната, съдът приема, че при издаването му не са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна, на основание чл. 146, т.3 от АПК.

Оспореният отказ е издаден и при спазване на материалния закон. В него като правно основание за издаването му е посочена разпоредбата на чл. 21А от ЗЧРБ.

Съгласно тази разпоредба министърът на вътрешните работи, министърът на външните работи, председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или упълномощени от тях длъжностни лица могат периодично да включват чужденци в информационния масив на нежеланите в страната чужденци при наличието на основанията по чл. 10, ал. 1. Оспореният отказ е издаден на основание чл.10, ал.1, т. 19 от ЗЧРБ (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., доп. - ДВ, бр. 67 от 2023 г.). Нормата предвижда, че се постановява отказ за влизане в страната когато чужденецът е лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане и пребиваване.

Последното обстоятелство се установява, видно от представената справка от ШИС, от която се установява, че, жалбоподателят е вписан там като гражданин на И. с дата на раждане и номер на лични документи. Името, дата и мястото на раждане съвпадат с тези, отразени в представения от него паспорт.

Ето защо съдът намира, че са налице предпоставките на чл. чл. 10, т. 19 ЗЧРБ – отказва се влизане в страната на чужденец когато е лице, за което е подаден сигнал в ШИС за отказ за влизане или пребиваване.

В случая се установява, че е подаден такъв сигнал, поради което е без значение дали е такъв за влизане или пребиваване, при всички положения следва да се постанови такъв отказ. Органът няма право на преценка дали, а е длъжен да постанови такъв, т.е. действа при условията на обвързана компетентност, поради което са без значение мотивите и основанията, както и от коя страна е извършено това вписване.

В случая се установява, че са налице и предпоставките на чл. 6, § 1, б. г/ от Кодекса на шенгенските граници, предвиждащ че условие за влизане в е гражданите на трети държави да не са регистрирани в Ш. информационна система /ШИС/ като лица, за които има сигнал за отказ за влизане. По смисъла на чл. 2, т. 7 от този Кодекс такова лице е всеки гражданин на трета страна, който е регистриран в ШИС в съответствие със и за целите, установени в чл. 24 и 26 от Регламент 1987/2006 г.

Ето защо съдът приема, че оспореният отказ за влизане в страната е издаден в съответствие с материалния закон, поради което жалбата е неоснователна.

По разноските. Ответникът не претендира такива, поради което и не следва да се присъдят.

Водим от изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. S. N., гражданин на С. К. и Н., роден на 7.10.1995 г. срещу отказ за влизане в страната № 0125924021977 от 12.11.2024 г., издаден от контролиращ служител на ГКПП Капитан А., Главна дирекция „Гранична полиция“.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.